

[Langsted]

Områdernes vigtighed har ændret sig betydeligt i årenes løb, så det vist i dag må siges at være de færreste autoriserede gas- og vandmestre, der beskæftiger sig med gasinstallationer alene.

Det får mig ind på den tanke, at der kunne ligge noget rigtigt i at opdele lovens sagsområder, således at vi fik en lov alene for gas og en anden lov for vand og afløb. Jeg føler det naturligt, ud fra den betragtning at gasinstallationerne har sit eget af ministeriet for offentlige arbejder udarbejdede gasreglement – det eksisterer allerede nu – på samme måde som der findes en stærkstrømslov med tilhørende reglement, medens vand og afløb reguleres gennem Dansk Ingeniørforenings normer.

Rigtigheden understreges også af, at der i bemærkningerne til § 9 siges, jeg citerer: »... da vurderingen af overtrædelsen ofte vil kræve en faglig indsigt, som Danmarks Gasmateriel Prøvning – i hvert fald for så vidt angår vand- og afløbsinstallationer – ikke er i besiddelse af, har man ment, at afgørelsen bør henlægges til et uafhængigt nævn... « Ja, hvorfor så ikke dele sagsområderne?

Jeg har et spørgsmål til ministeren om forældelsesfristen på 10 år i § 19. Er det ikke en nydannelse i dansk retspraksis? Vi har hidtil arbejdet med en frist på 20 år, når det drejer sig om erstatninger for strafferetligt betingede forhold, henholdsvis en frist på 5 år, når det drejede sig om formueretlige krav. Skal nydannelsen ske i overensstemmelse med EFs produktansvarsdirektiv, hvor der indføres en 10 års forældelsesfrist, for så bør bestemmelsen i det foreliggende lovforslag være lige så strigent?

For nu at sige noget positivt om lovforslaget synes jeg, det er nyttigt, at vi nu får en landsdækkende autorisationsordning. Vi vil i øvrigt medvirke til en grundig og forhåbentlig positiv udvalgsbehandling.

Bjørn Poulsen (SF):

Dette lovforslag er jo interessant. Der er nogle gode ting i det, og der er nogle ting, som jeg er noget utilfreds med – det kan være, ministeren kan gøre mig en lille smule mere tilfreds – bl. a. spørgsmålet om § 4, stk. 4. Nu ved jeg godt, at det også står i den gældende lov, men det er jo nogle ting, som først kan lade sig gøre fra 1. januar 1978,

nemlig autorisation til personer i andre EF-lande. Der står i § 4, stk. 4, at man skal råde over det nødvendige kendskab til danske installationsforskrifter for at kunne opnå retten til at lave den slags arbejder i Danmark.

Jeg håber meget alvorligt, at man virkelig ser disse mennesker efter i sømmene, for der er for mig ingen tvivl om, at der er en meget stor forskel på det niveau, man bruger i en meget stor del af EF, og det, vi har i Danmark. Jeg synes nok, at paragraffen er sådan lidt løs i det. Jeg vil meget indtrængende anmode ministeren om at sørge for, at når regler på den ene eller den anden måde skal fastsættes, skal det nærmest være en slags eksamen, der skal til for at bevise, at disse mennesker, som kommer fra et andet land inden for EF, virkelig er i stand til at lave dette byggeri efter danske normer og ikke efter et eller andet overfladisk kendskab til de danske normer.

En af grundene til, at jeg anmoder ministeren om at gøre det, er ikke alene hensynet til EF, men også hensynet til spørgsmålet om ansvarsfordeling, hvis der bliver lavet noget, som efter danske forhold er forkert. I første omgang har den person, som har udført arbejdet, ansvaret over for samfundet, hvorimod de mennesker, som det går ud over, er overladt til gennem et privat søgsmål eventuelt at få erstatning. Jeg synes nok, det kan være noget af et problem for det enkelte menneske, som måske er kommet i klemme, fordi der er blevet lavet et stykke arbejde, som ikke er godt nok.

Jeg synes, det er meget fornuftigt, at man nu går over til et centralnævn for autorisation i stedet for det, vi har haft hidindtil med tillægsautorisationer og den slags, når man skulle arbejde inden for en anden kommune. Det har ærlig talt været et meget tungt apparat at arbejde med.

Vi vil tilsige vores positive medvirken til lovforslaget i udvalget, men jeg synes nok, at der i hvert fald er nogle af punkterne, som skal belyses betydelig bedre, end det er gjort både i bemærkninger og i selve lovforslaget, så vi kan få en fornuftig lov.

Fuglsang (DKP):

Det er ganske givet et lovforslag, som er en naturlig følge af den udvikling, der er sket teknisk og i samfundet, og som man følgerlig